

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. február hó 3. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlottas társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2015. évi szeptember hó 08. napján kihirdetett 15.Fk.1811/2014/40. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett I. r. vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 9.020 (Kilencezer-húsz) Ft I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék I. r. vádlottal szemben a Sátoraljaújhelyi Városi Bíróság 10.B.573/2012/2. számú garázdaság vétsége és könnyű testi sértés vétsége tárgyában a próbára bocsátást kimondó rendelkezésének hatályon kívül helyezése, és a próbára bocsátás megszüntetése mellett bűnösségét állapította meg testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1), (8) bekezdés), és rongálás vétségében (Btk. 371. § (1), (2) bekezdés), ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónapi szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetést börtönben rendelte végrehajtani, és megállapította, hogy a vádlott büntetése 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokon eljáró bíróság ítélete ellen I. r. vádlott védője 3 napon belül elsőként felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett.

Az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott határidőben a törvényszék ítéletét valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette. Nem élt jogorvoslattal a vádlottak egyike sem, így a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott sem, akinek részére az elsőfokú bíróság ítélete kézbesítéssel került közlésre. Az első fokú eljárásban II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX. r. és X. r. vádlottak vonatkozásában az első fokú eljárásban jogerőre emelkedett.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a védő fellebbezése folytán az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 349. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta.

A nyilvános ülésen a védő fellebbezését és annak irányait fenntartotta.

A fellebbviteli főügyészség a nyilvános ülésen nem kívánt részt venni.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával eljárva ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és megalapozott tényállást állapított meg, amely mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, így a másodfokú eljárásban a fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában irányadónak tekintendő.

Törvényesen vont következtetést e vádlott bűnösségére a törvényszék, és helyes cselekményének jogi minősítése is.

A védelem elsősorban azt vitatta, hogy kétséget kizáróan nem bizonyította, hogy II. r. vádlottnak I. r. vádlott okozta a közvetlenül életveszélyesnek minősülő sérülést. A védelem álláspontja szerint e vádlott csupán garázda jellegű bűncselekményben vett részt. A védelem álláspontját az igazságügyi orvosszakértőnek a 2015. március 17. napján tartott nyilvános tárgyaláson tett nyilatkozatára is alapozta, így álláspontja szerint összességében nem állapítható meg egyértelműen, hogy sérülését milyen ütés, kinek az ütése okozta, illetve, ha elesés következtében alakult ki miért esett el a sértett.

A törvényszék ítélete 10. oldal 5. bekezdésében rögzítette I. r. vádlott által II. r. vádlott bántalmazását, és a 12. oldal 1-3. bekezdéseiben az elszenvedett sérülést. A törvényszék a 12. oldal 10. bekezdésében az alábbiakat állapította meg:

A vádlottak vallomásai kapcsán megjegyzendő, hogy azok kifejezetten ténybeli, részbeni beismerésben nyilvánultak meg, de ezen vallomások nem csupán az ellentétes csoport tagjainak vallomásával, hanem egymással is adott esetben ellentétben álltak. Az ellentétek feloldása kapcsán utalt arra, hogy egyrészt a nyomozati eljárásban, másrészt a bírósági eljárás során is kifejezetten csekély mértékben vezetett eredményre. Ugyanakkor azonban a törvényszék indokolási kötelezettségét teljesítve részletesen számot adott a vallomások értékeléséről, így konkrétan minden vallomást értékelési körébe vont, és a vádlott terhére azokat a vallomásokat, és egyéb bizonyítékokat értékelte, amelyek egyöntetűen abba az irányba mutattak, hogy II. r. vádlottat a hidraulika csővel I. r. vádlott bántalmazta. Az első fokon eljáró bíróság részletesen foglalkozott az igazságügyi orvosszakértői bizonyítással, így az alapszakértői vélemény kiegészítésre került, és az igazságügyi orvosszakértő az első fokon eljárásban a tárgyaláson is nyilatkozott sérüléseinek keletkezéséről. Mindezek alapján az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy az első fokon eljáró bíróság törvénysértés nélkül vont következtetést e vádlott bűnösségére az életveszélyt okozó testi sértés bűncselekménye vonatkozásában, és ennek meggyőző indokát adta. A rongálás vétségének elkövetését a védelem sem vitatta. A törvényszék foglalkozott a jogos védelem kérdéskörével is, azonban e körben ésszerű érveléssel vetette el a jogos védelemre történő hivatkozást. Az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy a fellebbezéssel érintett vádlott védőjének a felmentést célzó jogorvoslata a mérlegeléssel megállapított tényállást támadja, tekintettel azonban a megalapozott tényállásra a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban törvényes lehetőség nincs, így a védői érvelés eredményre nem vezethetett, figyelemmel a Be. 351. § (1) bekezdésére.

Az első fokon eljáró bíróság nem tévedett, amikor a Btk. 2. §-ának vizsgálatakor a fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabály alkalmazásáról döntött, és ezt kellően indokolta is.

A büntetés kiszabása körében az alanyi és a tárgyi bűnösségi körülményeket kellő körültekintéssel feltárta, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. Az ítélet tábla a védőnek a büntetés lényeges enyhítését célzó jogorvoslatát sem találta alaposnak tekintettel arra, hogy a fellebbezéssel érintett

vádlott terhére megállapítható nyomatékos súlyosító körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által a törvényi minimumot néhány hónappal meghaladó szabadságvesztés büntetés eltúlzottnak nem tekinthető, annak enyhítésére nem kerülhetett sor.

Mindezek alapján az ítéletábra a törvényszék ítéletét annak egyéb járulékos rendelkezéseit is törvényesnek találva helyes indokai alapján a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2016. február 3.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Bakó József sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 15.Fk.1811/2014/40. számú ítélete I. r. vádlott tekintetében az ítéletábra jelen határozatával 2016. február 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2016. február 3.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó